

reševalci se je posebno odlikoval doslej najhrabrejši bernardinec Barry. Pripovedujejo, da je nad 100 ljudem rešil življenje. Zdaj stoji ta junak nagačen v bernskem muzeju, nema priča moči in požrtvovalnega dela. Rešenci so mu iz hvaležnosti postavili spomenik.

Zdaj nameravajo menihi zapustiti samostan sv. Bernarda in opustiti gostišče. Modernizirana prometna sredstva jih izpodrivajo. Ni več toliko nevarnosti, torej tudi ne več tolikšna potreba. Sedem menihov je že odšlo v Vojzo — v Tibetnem višavju. Tam so si postavili svoje novo bivališče in poleg bodo postavili najmoderneje urejeno bolnišnico, vse to v višini 5000 m, na meji med Tibetom in Kitajsko. Tja menijo preseliti tudi orjaške bernardince, kjer naj bi nadaljevali svoje junaško koristno delo...

Fr. Š.

Loterija

(Belokranjska)

Vsak človek si želi sreče in blagostanja. Zato si mnogi ljudje prizadevajo na vse mogoče načine izboljšati gmotni položaj. Marsikdo je poskušal vloviti srečo tudi na lahek način, na primer v loteriji.

Kočar Marko je živel s svojo družino prav bedno. Pridno je obdeloval svoje male ilovnate njive in kupčeval tudi z jajci. Vse skupaj pa ni zadoščevalo za vsakdanje potrebe.

Ne smemo se čuditi, če je mož poizkušal »vloviti srečo za rep« tudi v loteriji.

Kadar koli je izkupil nekaj več denarja za jajca, je vedno zanesel manjši znesek v loterijo. Neprestano je premišljeval, katere številke naj stavi, da bo gotovo zadel. Zaradi tega razmišljanja podnevi se mu je včasih ponoči tudi sanjalo o številkah. Stavil je tiste in res nekajkrat zadel tako imenovano »ambo«, to je manjšo vsoto, katero je pa seveda takoj zopet zastavil.

Neko noč pa je v sanjah videl pet rdečih števil. Takoj naslednji dan je šel staviti, trdno prepričan, da bo gotovo zadel večjo vsoto denarja, tako imenovano »terno«. Po ljudski sodbi so sanjane rdeče številke gotovo izžrebane.

Naš Marko je komaj pričakoval prihodnje sobote. Zgodaj zjutraj je vstal, se prazne oblekel in pred odhodom naročil ženi, naj vse staro pohištvo razbije, posodo in obleko pa vrže v bližnjo reko, ker bo proti večeru pripeljal vse novo domov.

Mož je odšel, žena je pa začela izvrševati njegovo naročilo, veseleč se lepega pohištva in obleke ter nove posode. Sosedje so začudeni gledali njeno početje in jo vprašali, zakaj vse uničuje. Ona jim je povedala, da bo mož zadel v loteriji veliko denarja in kupil vse novo. Ljudje so se pomenljivo spogledali in šli po svojih opravkih.

Marko se je proti večeru vrnil — a prazen. Še bolj je bil žalosten, ko je zagledal hišo prazno, brez pohištva, obleke in posode. Žena je ob njegovem prihodu prebledela in glasno zajokala.

Moža je to spametovalo. Nikdar več ni iskal sreče v loteriji. V veliki stiski so mu pomagali iz zadrege dobri sosede.